

ЗАКОН О КУЛТУРИ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона

Члан 1.

Овим законом уређује се начин остваривања општег интереса у култури и обављања културних дјелатности, права, обавезе и одговорности свих субјеката у култури, услови за обављање дјелатности у култури, услови и поступак за суфинансирање и финансирање дјелатности у култури, културна политика и друга питања од значаја за културу.

Појам култура

Члан 2.

(1) Појам култура, у смислу овог закона, обухвата културно и умјетничко стваралаштво којим се стварају, презентују, промовишу, штите и чувају национални интереси у култури Републике Српске (у даљем тексту: Република), културна добра, умјетничка дјела и друге умјетничке и духовне творевине, као и пружање свих врста услуга од непосредног значаја за остваривање културе и умјетничког стваралаштва.

(2) Култура обухвата и различите форме културног изражавања, путем промоције и презентације културних и умјетничких садржаја.

Општи интерес у култури

Члан 3.

(1) Култура је од општег интереса за Републику.

(2) Остваривање општег интереса у култури обезбјеђује Република и јединице локалне самоуправе, а то подразумева:

- 1) стварање могућности за интензиван и усклађен културни развој,
- 2) стварање услова за подстицање савременог умјетничког стваралаштва и креативних индустрија,
- 3) откривање, прикупљање, истраживање, документовање, проучавање, вредновање, заштиту, очување, интерпретацију, представљање, коришћење и управљање културним наслеђем,
- 4) финансирање текућих расхода и остваривање програма установа културе чији је оснивач Република,
- 5) суфинансирање програма и пројеката установа културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе и других субјеката у култури који својим квалитетом доприносе развоју културе и умјетности,
- 6) научна истраживања и стручна усавршавања у култури,
- 7) подстицање и помагање културних садржаја који су резултат креативности група и појединаца,

- 8) обезбјеђивање услова за доступност културних садржаја,
- 9) подстицање међународне културне сарадње и интернационализације,
- 10) подстицање научних и стручних истраживања у култури,
- 11) подстицање спровођења и унапређивања едукације у областима културе,
- 12) подстицање примјене нових технологија у култури, нарочито информационих технологија и дигитализације,
- 13) подстицање младих талената, дјечјег стваралаштва и стваралаштва за дјецу и младе у области савременог умјетничког стваралаштва, продукције и креативних индустрија,
- 14) стварање услова за подстицање самосталног културног и умјетничког стваралаштва,
- 15) подстицање аматерског културног и умјетничког стваралаштва,
- 16) подстицање културног и креативног рада особа са инвалидитетом и доступности свих културних садржаја особама са инвалидитетом,
- 17) подстицање умјетничког и културног стваралаштва друштвено осјетљивих група,
- 18) регулисање и подстицање тржишта умјетничких дјела, спонзорисања, меценарства и донаторства у култури,
- 19) подстицање програма који доприносе културном развоју публике,
- 20) подстицање међуресорне сарадње институција културе са релевантним чиниоцима из других области (наука, економија, туризам итд.),
- 21) децентрализација културе,
- 22) развој културе сјећања и памћења,
- 23) очување културе Републике ван њених граница,
- 24) друга питања дефинисана стратешким документом у култури.

Начела у култури

Члан 4.

Култура у Републици се остварује и заснива на сљедећим начелима:

- 1) начелу слободе изражавања у културном и умјетничком стваралаштву и поштовања права на културу,
- 2) начелу одређености Републике и јединица локалне самоуправе да подстичу и помажу развој културе, умјетничког стваралаштва, заштиту, очување и промоцију културног наслеђа,
- 3) начелу очувања националног, мањинског и осталих културних идентитета и поштовање културне различитости,
- 4) начелу успостављања ефикасног, рационалног и креативног управљања културом,
- 5) начелу транспарентности дјеловања у култури,
- 6) начелу поштовања и заштите ауторских и сродних права,
- 7) начелу отворености и доступности културних садржаја јавности,
- 8) начелу уважавања културних и демократских вриједности европске традиције и разноликости културног израза,
- 9) начелу интегрисања културног развоја у социјално-економски и политички дугорочни развој демократског друштва и заједнице,
- 10) начелу демократизације културне политике и децентрализације организовања и финансирања културе,
- 11) начелу подстицања одрживог развоја културне средине као интегралног дијела животне средине.

Стратегија развоја културе Републике

Члан 5.

Народна скупштина Републике Српске, на приједлог Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада), у циљу остваривања општег интереса у култури, доноси Стратегију развоја културе Републике Српске.

Стратегија развоја културе јединица локалне самоуправе

Члан 6.

У складу са Стратегијом развоја културе Републике Српске, јединица локалне самоуправе доноси стратегију развоја културе јединице локалне самоуправе.

Садржина стратегије

Члан 7.

(1) Стратегија развоја културе Републике Српске је плански документ којим се утврђују дугорочни циљеви и приоритети развоја културе и одређују организационе, финансијске и административне мјере за њихово остваривање, и доноси се за одређени период.

(2) Стратегија развоја културе Републике Српске утврђује културну политику за период на који је донесена.

(3) На основу Стратегије развоја културе Републике Српске, Влада доноси акциони план, са приоритетима, надлежностима, носиоцима активности, очекиваним резултатима, индикаторима успјеха и роковима спровођења плана.

Савјетодавна тијела у култури

Члан 8.

Влада може, из реда умјетника и стручњака у култури са доказаним резултатима у једној дјелатности или више културних дјелатности, формирати савјет или друго савјетодавно тијело ради давања мишљења и приједлога у циљу праћења и спровођења културне политике.

Граматички изрази

Члан 9.

Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба рода.

ГЛАВА II ДЈЕЛАТНОСТИ У КУЛТУРИ

Области у култури

Члан 10.

(1) Дјелатности у култури су дјелатности у области:

- 1) умјетничког стваралаштва, продукције и интерпретације,
- 2) истраживања, презентовања, документовања, заштите и промовисања културе.

(2) Поједине области културе из става 1. овог члана уређују се посебним законима.

Дјелатности у области умјетничког стваралаштва, продукције и интерпретације

Члан 11.

Дјелатностима из области умјетничког стваралаштва, продукције и интерпретације сматрају се:

- 1) књижевност,
- 2) позоришна умјетност,
- 3) музика и музичко-сценска умјетност,
- 4) умјетничка игра (класични балет, савремени плес и народна игра),
- 5) ликовне умјетности,
- 6) примјене умјетности и дизајн,
- 7) фотографија,
- 8) филмска умјетност и аудио-визуелно стваралаштво,
- 9) интердисциплинарно умјетничко поље (перформанс, инсталација, сценски дизајн, трансмедијска умјетност итд.),
- 10) дигитално стваралаштво и мултимедија,
- 11) умјетничка интерпретација културног наслеђа.

Дјелатности у области истраживања, презентовања, документовања, заштите и промовисања културе

Члан 12.

Дјелатностима из области истраживања, презентовања, документовања, заштите и промовисања културе сматрају се:

- 1) откривање, прикупљање, истраживање, документовање, проучавање, вредновање, чување, заштита, интерпретација, представљање, коришћење, управљање и промоција културног наслеђа (материјалног и нематеријалног),
- 2) библиотечко-информациона дјелатност,
- 3) издаваштво,
- 4) архивска дјелатност,
- 5) музејска дјелатност,
- 6) архитектура,
- 7) превођење књижевних, стручних и научних текстова,
- 8) научноистраживачки и стручни рад у култури,
- 9) теоријско-критички рад у култури,
- 10) едукација у култури,
- 11) менаџмент у култури,
- 12) продукција и организација културних програма.

Субјекти у култури

Члан 13.

Културну дјелатност могу обављати домаћа и страна физичка и правна лица, умјетници, стручњаци у култури, удружења, задужбине и фондације у култури, као и други субјекти у култури на начин и под условима прописаним законима којима се уређују поједине културне дјелатности и овим законом.

ГЛАВА III УСТАНОВЕ У КУЛТУРИ

Дјелатност установе културе

Члан 14.

(1) Установа културе се оснива ради остваривања културних потреба грађана и ради остваривања другог законом утврђеног интереса у области културе.

(2) Установа културе може бити основана као јавна или као приватна установа.

(3) На оснивање, организацију и рад установе културе примјењује се закон којим се уређује систем јавних служби.

Оснивање установе културе

Члан 15.

(1) Јавну установу културе може основати Република и јединица локалне самоуправе.

(2) Приватну установу културе може основати домаће и страно правно или физичко лице, уз сагласност Министарства просвјете и културе (у даљем тексту: Министарство), под условима утврђеним овим законом и посебним законом којим се уређује обављање одређене дјелатности из области културе.

(3) Ако установу културе оснива више оснивача, оснивачи закључују уговор о оснивању, којим се регулишу међусобна права и обавезе оснивача.

(4) Оснивач установе културе обезбјеђује средства потребна за њено оснивање и почетак рада.

Елаборат о оснивању установе културе

Члан 16.

(1) Оснивач установе културе доставља иницијативу за оснивање установе културе Министарству на разматрање и даље поступање.

(2) Оснивач установе културе уз иницијативу Министарству доставља и елаборат о оправданости оснивања установе културе (у даљем тексту: елаборат).

(3) Елаборат садржи:

- 1) циљеве и задатке ради којих се установа културе оснива,
- 2) образложење потребе за обављањем дјелатности установе културе,
- 3) програм обављања дјелатности установе културе,
- 4) намјере о обављању других дјелатности,
- 5) укупан износ средстава потребан за рад установе културе,
- 6) начин обезбјеђења средстава и других услова за рад,
- 7) концепцију дугорочног и средњорочног развоја установе културе.

Органи установе културе

Члан 17.

(1) Органи управљања и руковођења у установи културе су управни одбор и директор.

(2) Општи и посебни услови за именовање чланова управног одбора утврђују се у складу са законом којим се уређује одређена област у култури, законом о систему јавних служби и статутом установе културе.

(3) Општи и посебни услови за именовање директора утврђују се у складу са законом којим се уређује одређена област у култури, законом о систему јавних служби и статутом установе културе.

ГЛАВА IV УМЈЕТНИЦИ И СТРУЧЊАЦИ

Умјетник Члан 18.

Умјетник је физичко лице које, као аутор, ствара оригинална ауторска дјела из области умјетности или физичко лице које изводи и интерпретира умјетничка дјела из области прописане у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.

Стручњак у култури Члан 19.

Стручњак у култури је физичко лице са одговарајућим степеном образовања које обавља истраживачке, умјетничко-сарадничке, теоријско-критичке, продуцентске, едукативне, специјалистичке, организаторске послове из области прописане у члану 10. став 1. тачка 2) овог закона.

Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури Члан 20.

(1) Министарство, у циљу планирања и спровођења културне политике, као и праћења, анализирања и унапређења појединих области културне дјелатности, води евиденцију о умјетницима и стручњацима у култури који живе и раде на територији Републике.

(2) Евиденција умјетника, односно стручњака у култури врши се уписивањем у Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури.

(3) Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури води Министарство.

(4) У регистре из става 3. овог члана уносе се подаци:

- 1) име и презиме,
- 2) држављанство,
- 3) мјесто пребивалишта,
- 4) подручје дјеловања у култури,
- 5) број радова,
- 6) одговарајуће звање (за стручњаке у култури),
- 7) број под којим је умјетник, односно стручњак у култури уписан у регистар.

(5) Измјене података које су настале након првог уписа у Регистар умјетника и Регистар стручњака у култури врши се на основу захтјева умјетника, односно стручњака у култури.

(6) Брисање из Регистра умјетника и Регистра стручњака у култури врши се по службеној дужности ако умјетник или стручњак не испуњавају услове из чл. 21. и 22. овог закона, као и на основу личног захтјева за брисање из евиденције.

(7) Министар просвјете и културе (у даљем тексту: министар) доноси Правилник о поступку вођења Регистра умјетника и Регистра стручњака у култури.

Услови за упис у Регистар умјетника

Члан 21.

(1) Физичко лице може бити уписано у Регистар умјетника ако испуњава опште и посебне услове.

(2) Општи услови које је физичко лице дужно да испуњава приликом уписа у Регистар умјетника су:

- 1) да је држављанин Републике и Босне и Херцеговине,
- 2) да има пребивалиште у Републици посљедње три године,
- 3) да се најмање три године бави умјетничком дјелатношћу, независно од стеченог образовања.

(3) Посебни услови које физичко лице треба да испуњава за упис у Регистар умјетника су:

- 1) континуитет обављања умјетничке дјелатности,
- 2) доступност, односно јавно објављено умјетничко дјело.

Услови за упис у Регистар стручњака у култури

Члан 22.

(1) Физичко лице може бити уписано у Регистар стручњака у култури ако испуњава опште и посебне услове.

(2) Општи услови за упис у Регистар стручњака у култури су:

- 1) да је држављанин Републике и Босне и Херцеговине,
- 2) да има пребивалиште у Републици посљедње три године,
- 3) да је стекао високо образовање одговарајућег образовног профила и да се најмање пет године професионално бави стручном дјелатношћу у области културе.

(3) Посебни услови за упис у Регистар стручњака у култури су:

- 1) континуитет обављања стручне дјелатности у области културе,
- 2) доступност, односно јавно објављено стручно дјело.

Самостални умјетник и самостални стручњак

Члан 23.

(1) Самостални умјетник је умјетник који самостално, у виду јединог занимања, ствара ауторска дјела из области умјетности или изводи умјетничка и ауторска дјела из области умјетности прописане у члану 10. став 1. тачка 1) овог закона.

(2) Самостални стручњак у култури је стручњак у култури који самостално, у виду јединог занимања, ствара ауторска дјела и обавља послове из области умјетности и културе прописане у члану 10. став 1. тачка 2) овог закона.

Услови за стицање статуса заслужног ствараоца у култури

Члан 24.

(1) Умјетник или стручњак у култури, чија су дјела или стваралаштво од изузетног значаја за културу Републике, може стећи статус заслужног ствараоца у култури.

(2) Умјетник, односно стручњак у култури стиче право на статус заслужног ствараоца у култури ако испуњава опште услове:

- 1) да је држављанин Републике,
- 2) да има пребивалиште у Републици посљедњих десет година,

3) да се најмање 30 година професионално бави дјелатношћу у култури прописане чл. 11. и 12. овог закона,

4) да има континуитет умјетничког дјеловања, односно рада у култури и континуитет у обављању умјетничке, односно културне дјелатности као основне током посљедњих 20 година.

(3) Поред општих услова из става 2. овог члана, умјетник, односно стручњак у култури мора да испуњава посебне услове:

1) доказана неспорна и вишеструко потврђена вриједност умјетничког или стручног доприноса култури,

2) награде и признања,

3) позитивно мишљење одговарајућег репрезентативног струковног удружења,

4) доступност и видљивост, односно јавно објављена умјетничка или стручна дјела.

(4) Министар доноси Правилник о поступку стицања статуса заслужног ствараоца у култури.

Поступак стицања статуса заслужног ствараоца у култури

Члан 25.

(1) Статус заслужног ствараоца у култури додјељује Влада, на приједлог Министарства.

(2) Поступак стицања статуса заслужног ствараоца у култури спроводи Министарство путем јавног позива.

(3) Министар рјешењем именује стручну комисију, чији је задатак да утврди испуњеност општих и посебних услова прописаних у члану 24. овог закона, са образложеним приједлозима за сваког подносиоца захтјева за стицање статуса заслужног ствараоца у култури.

(4) Министар доноси рјешење о утврђивању накнаде за рад члановима комисије у износу од 50% најниже нето плате у Републици за мјесец који претходи мјесецу у којем се спроводи поступак.

(5) Заслужни стваралац у култури има право на доживотну мјесечну накнаду од дана стицања статуса, у висини једне просјечне плате у Републици у години која претходи исплати накнаде.

(6) Право из става 5. овог члана је лично право и не може се преносити на друга лица, нити се може наслеђивати.

ГЛАВА V УДРУЖЕЊА У КУЛТУРИ

Удружење у култури

Члан 26.

Ради остваривања заједничког интереса или циља у области културе и умјетности, умјетници, односно стручњаци у култури, као и друга физичка и правна лица могу се добровољно повезивати у удружења (у даљем тексту: удружење у култури) у складу са прописима којима се уређује организација и рад удружења и фондација и овим законом.

Врсте удружења у култури

Члан 27.

(1) Удружење у култури је удружење умјетника и стручњака у култури, као и осталих културних радника, које је основано и регистровано ради остваривања интереса у култури.

(2) Удружење у култури може бити основано за сваку од дјелатности прописану у чл. 11. и 12. овог закона.

(3) Удружења у култури су:

- 1) струковно удружење у култури,
- 2) репрезентативно струковно удружење,
- 3) репрезентативно удружење у култури,
- 4) културно-умјетничка друштва и ансамбли народних игара и пјесама,
- 5) остала удружења у култури.

Струковно удружење у култури

Члан 28.

Струковно удружење је удружење умјетника или стручњака у култури које је основано и регистровано првенствено ради заштите стручних, професионалних и социјалних права и интереса умјетника и стручњака, као и остваривања и унапређивања стручних и професионалних принципа и стандарда у одређеној дјелатности културе прописану у чл. 11. и 12. овог закона.

Поступак утврђивања статуса и категоризације

Члан 29.

Министарство у поступку праћења и анализирања рада и доприноса удружења развоју културе на територији Републике спроводи:

- 1) поступак утврђивања статуса удружења,
- 2) поступак категоризације културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама.

Врсте репрезентативних удружења

Члан 30.

Поступак из члана 29. тачка 1) овог закона подразумијева спровођење процедуре и утврђивање статуса:

- 1) репрезентативног струковног удружења,
- 2) репрезентативног удружења у култури.

Репрезентативно струковно удружење

Члан 31.

(1) Статус репрезентативног струковног удружења у култури може се утврдити за сваку појединачну дјелатност прописану у чл. 11. и 12. овог закона.

(2) У случају да у истој области културне дјелатности постоје два или више струковних удружења, репрезентативним струковним удружењем се сматра удружење које у свом чланству има већи број умјетника и стручњака у култури, шире програмске циљеве и задатке дјеловања и запажене резултате рада.

(3) Министарство спроводи поступак утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења ради:

- 1) значаја удружења са аспекта дјелатности коју обавља,
- 2) планирања и спровођења културне политике која ће се вршити у сарадњи са репрезентативним струковним удружењима путем повјеравања јавних овлашћења,
- 3) праћења, анализирања и унапређења области у којој репрезентативно струковно удружење дјелује,
- 4) других послова од значаја за развој културе.

Услови и поступак стицања статуса репрезентативног струковног удружења Члан 32.

(1) Утврђивање статуса репрезентативног струковног удружења Министарство спроводи путем јавног позива.

(2) Општи услови за стицање статуса репрезентативног струковног удружења су:

1) да је удружење основано у складу са законом којим се уређује оснивање и рад удружења,

2) да је регистровано и дјелује на цијелој територији Републике и

3) да има позитиван биланс стања и успеха за посљедње двије године.

(3) Посебни услови и критеријуми за стицање статуса репрезентативног струковног удружења су:

1) да има највећи број регистрованих умјетника, односно стручњака у култури који су активни чланови удружења са територије цијеле Републике,

2) да има доказан број и обим активности које је удружење реализовало у посљедње двије године и

3) квалитет годишњег програма рада.

(4) Министар рјешењем именује комисију која утврђује испуњеност услова из ст. 2. и 3. овог члана.

(5) На основу критеријума из става 3. овог члана комисија врши вредновање удружења.

(6) Министар, на приједлог комисије, доноси рјешење о утврђивању статуса репрезентативног струковног удружења у култури.

(7) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(8) Рјешење из става 6. овог члана подлијеже ревизији након три године од дана достављања рјешења.

(9) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 8. овог члана.

(10) Рјешење из става 6. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Ревизија статуса репрезентативног струковног удружења у култури Члан 33.

Изузетно, ревизија рјешења из члана 32. став 6. овог закона може се вршити и прије истека рока ако се утврди да је удружење престало да испуњава услове и критеријуме прописане у члану 32. ст. 2. и 3. овог закона.

Услови и поступак стицања статуса репрезентативног удружења у култури

Члан 34.

(1) Статус репрезентативног удружења у култури може се утврдити за удружење из сваке појединачне дјелатности прописане у чл. 11. и 12. овог закона.

(2) Поступак утврђивања статуса репрезентативног удружења у култури Министарство спроводи путем јавног позива.

(3) Општи услови за стицање статуса репрезентативног удружења у култури су:

1) да је удружење основано у складу са законом којим се уређује оснивање и рад удружења,

2) да остварује вишегодишњи континуитет постојања и рада удружења и

3) да има позитиван биланс стања и успјеха за посљедње двије године.

(4) Посебни услови и критеријуми за стицање статуса репрезентативног удружења у култури су:

1) број регистрованих умјетника, односно стручњака у култури који су активни чланови удружења,

2) број и обим реализованих пројеката,

3) квалитет реализованих пројеката,

4) видљивост њиховог рада и дјеловања у заједници и

5) успјех и допринос остваривању општег интереса у култури.

(5) Министар рјешењем именује комисију која утврђује испуњеност општих и посебних услова прописаних у ст. 3. и 4. овог члана.

(6) На основу критеријума из става 4. овог члана комисија врши вредновање удружења.

(7) Министар на приједлог комисије доноси рјешење о утврђивању статуса репрезентативног удружења у култури.

(8) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(9) Рјешење из става 7. овог члана подлијеже ревизији након три године од дана достављања рјешења.

(10) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 9. овог члана.

(11) Рјешење из става 7. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Ревизија статуса репрезентативног удружења

Члан 35.

Изузетно, ревизија рјешења из члана 34. став 7. овог закона може се вршити и прије истека рока ако се утврди да је удружење престало да испуњава услове и критеријуме прописане у члану 34. ст. 3. и 4. овог закона.

Поступак утврђивања статуса

Члан 36.

(1) Поступак утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури прописују се Правилником о поступку утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури.

(2) Министар доноси Правилник о поступку утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури.

Културно-умјетничка друштва и ансамбли народних игара и пјесама

Члан 37.

Културно-умјетничка друштва и ансамбли народних игара и пјесама су удружења чије дјелатности су: истраживање и очување традиционалних облика народне културе и умјетности, те популаризација, јавно извођење програма и умјетничка интерпретација културног наслеђа.

Категорије културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама

Члан 38.

У циљу спровођења културне политике и циљева стратегије развоја културе, те утврђивања значаја културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама, Министарство спроводи поступак прописан чланом 29. тачка 2) овог закона у циљу утврђивања статуса:

- 1) културно-умјетничког друштва и ансамбла народних игара и пјесама од републичког значаја,
- 2) културно-умјетничког друштва и ансамбла народних игара и пјесама од локалног значаја,
- 3) осталих културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама.

Услови, критеријуми и начин утврђивања статуса

Члан 39.

(1) Категоризацију културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама спроводи стручна комисија коју рјешењем именује министар.

(2) Комисија из став 1. овог члана спроводи категоризацију културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама на основу сљедећих критеријума:

- 1) старост постојања одређеног ансамбла,
- 2) број и оригиналност фонда народних ношњи,
- 3) број и обим реализованих пројеката,
- 4) квалитет извођачких активности,
- 5) стручност кадра,
- 6) број чланова,
- 7) број и избор кореографија,
- 8) реализација и учешће у научним и стручним пројектима,
- 9) техничка опремљеност и
- 10) територијална заступљеност.

(3) Након спроведеног поступка, на приједлог стручне комисије, министар доноси рјешење о утврђивању статуса у складу са чланом 38. овог закона.

(4) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(5) Рјешење из става 3. овог члана подлијеже ревизији након пет година од достављања рјешења.

(6) Изузетно, ревизија рјешења из став 3. овог члана може се вршити и прије истека рока из става 5. овог члана ако се утврди да је културно-умјетничко друштво и ансамбал народних игара и пјесама престало да испуњава услове наведене у ставу 2. овог члана.

(7) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 5. овог члана.

(8) Рјешење из става 3. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске“.

(9) Министар доноси Правилник о поступку утврђивања услова за спровођење категоризације културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама.

Остала удружења у култури

Члан 40.

Удружења у култури која нису стекла статус удружења у складу са одредбама члана 27. став 3. т. 1), 2), 3) и 4) овог закона, сматрају се осталим удружењима у култури.

Фондација у култури

Члан 41.

(1) Фондација у култури је правно лице које нема своје чланство, а чији је циљ управљање одређеном имовином у циљу остваривања општег интереса у области културе.

(2) На оснивање, регистрацију, организацију и престанак рада фондације у култури примјењују се одредбе закона којим се уређују удружења и фондације.

Задужбина у култури

Члан 42.

(1) Задужбина у култури (у даљем тексту: задужбина) је добротинство појединца, групе људи или правних лица.

(2) Задужбина настаје индивидуалном вољом оснивача да цјелокупном својом имовином, или дијелом имовине, сачува успомену на себе или своје дјело, тако што ће та средства користити за развој и подстицање одређених видова стваралаштва у култури.

(3) Задужбину у култури може основати пословно способно једно домаће или страном физичко или правно лице, или више домаћих или страних физичких или правних лица.

Оснивачки акт задужбине

Члан 43.

(1) Задужбина се оснива актом о оснивању или уговором (у даљем тексту: оснивачки акт), састављеним у писменој форми.

(2) Оснивачки акт задужбине садржи:

1) име и презиме, односно назив и адресу, односно сједиште оснивача,

2) назив и сједиште задужбине,

3) циљеве оснивања задужбине,

4) име и презиме и адресу лица овлашћеног за заступање задужбине,

5) потпис оснивача и његов јединствени матични број, односно печат и потпис заступника правног лица ако су оснивачи правна лица, као и датум доношења оснивачког акта.

(3) Оснивачки акт задужбине обавезно садржи и податке о основној имовини задужбине, укључујући и податке овлашћеног судског вјештака о процијењеној вриједности основне имовине ако се основна имовина састоји од ствари или права.

Начин и услови за оснивање задужбине

Члан 44.

(1) Оснивач задужбине доставља иницијативу за оснивање задужбине Министарству на разматрање и даље поступање.

(2) Уз иницијативу из става 1. овог члана прилаже се:

- 1) елаборат о оправданости оснивања задужбине, који садржи:
 1. циљеве и задатке ради којих се задужбина оснива,
 2. програмске активности обављања дјелатности задужбине,
 3. намјере о обављању других дјелатности,
 4. податке о основној имовини,
- 2) акт о оснивању,
- 3) приједлог статута и
- 4) одлука о именовану лица овлашћеног за заступање.

(3) Након спроведеног поступка, уколико су испуњени сви услови, Министарство даје сагласност на оснивање задужбине.

(4) Задужбина стиче својство правног лица уписом у регистар код надлежног суда.

Назив задужбине

Члан 45.

(1) Назив задужбине одређује се оснивачким актом и статутом и мора садржати ријеч „задужбина“.

(2) Задужбина може да садржи назив Република Српска или јединице локалне самоуправе, уз претходну сагласност надлежног органа.

(3) Задужбина може да садржи име стране државе или међународне организације, у складу са прописима те државе, односно међународне организације.

(4) Задужбина може да садржи име физичког лица, уз његову сагласност, а ако је то лице умрло, уз сагласност свих насљедника првог насљедног реда.

(5) Ако нема насљедника првог насљедног реда, Министарство цијени, с обзиром на циљеве и значај задужбине да ли задужбина може у свом називу имати име или дио имена историјске личности.

Регистар задужбина

Члан 46.

(1) Евидентирање задужбине врши се уписивањем у Регистар задужбина у култури.

(2) Регистар задужбина у култури води Министарство.

(3) У Регистар задужбина у култури уносе се подаци:

- 1) име и презиме, односно назив и адреса, односно сједиште оснивача,
- 2) назив и сједиште задужбине,
- 3) циљеви оснивања,
- 4) подручје дјеловања у култури,
- 5) име и презиме и адреса лица овлашћеног за заступање задужбине и

- 6) подаци о основној имовини задужбине.
- (4) Министар доноси Правилник о поступку вођења Регистра задужбина у култури.

ГЛАВА VI ОСТВАРИВАЊЕ КУЛТУРНЕ ПОЛИТИКЕ

Културна политика

Члан 47.

Културна политика се остварује утврђивањем културних потреба и реализацијом стратегије развоја културе, кроз поступак креирања, подршке и суфинансирања програма и пројеката у култури.

Редовни облици подршке

Члан 48.

- (1) Редовна подршка развоју културне политике остварује се у поступку:
 - 1) суфинансирања програма рада репрезентативних струковних удружења,
 - 2) суфинансирања пројеката од значаја за спровођење циљева и задатака дефинисаних стратегијом развоја културе и овим законом за удружења у култури у складу са одредбама члана 27. став 3. т. 1), 3), 4) и 5) овог закона,
 - 3) суфинансирања пројеката установа културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе.
- (2) Министар рјешењем утврђује врсте програма из става 1. тачка 1) овог члана, као и врсту пројеката из става 1. т. 2) и 3) овог члана, за одређене дјелатности културе који ће се суфинансирати из буџета Републике.
- (3) Министар рјешењем утврђује врсту удружења у култури, према одређеној дјелатности културе, које ће се суфинансирати из буџета Републике.
- (4) Поступак из става 1. овог члана врши путем јавног конкурса.
- (5) Рјешење из става 3. овог члана министар доноси најкасније до 31. јануара за текућу годину.

Посебни облици подршке

Члан 49.

- (1) Посебни облици подршке спровођењу културне политике, у складу са расположивим средствима, обезбјеђују се кроз поступак:
 - 1) откупа књига,
 - 2) откупа ликовних дјела и музејских предмета,
 - 3) суфинансирање манифестација од републичког значаја,
 - 4) суфинансирања пројеката у области кинематографске дјелатности,
 - 5) суфинансирања програмских активности удружења од јавног интереса,
 - 6) суфинансирања пројеката културног стваралаштва националних мањина.
- (2) Министар рјешењем утврђује облик подршке прописан ставом 1. т. 1) и 2) овог члана, који ће се суфинансирати из буџета Републике.
- (3) Поступак из става 1. овог члана врши се путем јавног конкурса.
- (4) Рјешење из става 2. овог члана министар доноси најкасније до 31. јануара за текућу годину.

Критеријуми за вредновање

Члан 50.

(1) Програми и пројекти пријављени на јавни конкурс вреднују се на основу испуњености општих услова:

- 1) квалитет и садржај пројектне документације,
- 2) умјетнички квалитет, оригиналност, актуелност и иновативност програма, текста и идеје која се пројектом реализује,
- 3) референтност, стручност и професионалност тима, учесника, организатора, реализатора и партнера,
- 4) афирмација перспективних домаћих талената,
- 5) едукативни аспект пројекта и допринос културном развоју публике,
- 6) значај и утицај пројекта на развој, промоцију и афирмацију културе,
- 7) транспарентност пројекта и могућност вршења контроле остварених резултата,
- 8) усклађеност буџета са планом активности, економичност и рентабилност.

(2) Поред општих услова из става 1. овог члана, Министарство може утврдити и посебне услове за вредновање програма и пројекта из одређене области културе:

- 1) међународни аспект пројекта (међународна културна сарадња), односно афирмација културе Републике у оквиру програма релевантних међународних установа и организација, као и на релевантним међународним манифестацијама,
- 2) доступност, распрострањеност, видљивост пројекта у граду, односно регији,
- 3) степен остварене сарадње са установама и јединицама локалне самоуправе,
- 4) допринос подстицању социјалне кохезије и инклузије,
- 5) значај, важност, видљивост и допринос пројекта у његовању и извођењу традиционалне културне баштине,
- 6) традиција одржавања, односно континуитет рада,
- 7) допринос развоју продукције културних садржаја,
- 8) културни и јавни интерес за објављивање дјела,
- 9) допринос развоју савремених умјетничких пракси,
- 10) програмска профилисаност и концепцијска уједначеност,
- 11) континуитет у излажењу,
- 12) квалитет реализације културног садржаја, односно техничка опремљеност публикације.

(3) Максималан број бодова које програм или пројекат може остварити на основу општих и посебних критеријума прописаних у ст. 1. и 2. овог члана је 100 бодова.

(4) Програми и пројекти који остваре мање од 70 бодова неће бити суфинансирани.

Потребна документација

Члан 51.

(1) Приликом пријављивања на јавни конкурс, подносиоци програма и пројекта су дужни да доставе слjedeћу документацију:

- 1) пријаву,
- 2) програм или пројектни образац (са детаљно разрађеним пројектом),
- 3) финансијски образац,
- 4) биографије и портфолија учесника, организатора, реализатора и партнера,

- 5) овјерену копију рјешења о регистрацији и статут,
 - 6) биланс стања и успјеха овјерен од Агенције за посредничке, информатичке и финансијске услуге (АПИФ) за претходну годину.
- (2) Јавним конкурсом утврдиће се, појединачно за сваку област културе, додатна документација коју је потребно доставити уз документацију наведену у ставу 1. овог члана.
- (3) Неблаговремене, недопуштене или непотпуне пријаве министар одбацује закључком.
- (4) Против закључка из става 3. овог члана није дозвољена посебна жалба.

Јавни конкурс

Члан 52.

- (1) Јавни конкурс за суфинансирање програма и пројеката у култури расписује се једном годишње.
- (2) Министарство, у складу са културном политиком и критеријумима наведеним у члану 50. овог закона, прије расписивања јавног конкурса, утврђује које ће културне дјелатности бити суфинансиране и износ средстава за поједине категорије.
- (3) Поступак избора и вредновање програма и пројеката из става 1. овог члана прописује се правилником.
- (4) Министар доноси Правилник о поступку избора и начину суфинансирању програма и пројеката у култури.

Комисија за вредновање програма и пројеката

Члан 53.

- (1) Вредновање програма и пројеката из одређених области културе врши Комисија за вредновање програма и пројеката (у даљем тексту: Комисија).
- (2) Министар именује Комисију из реда умјетника и стручњака у култури.
- (3) Права и обавезе чланова Комисије дефинишу се појединачним уговорима.
- (4) Комисија има право на накнаду за свој рад, а износ накнаде министар утврђује рјешењем.
- (5) Висина накнаде за рад члановима Комисије утврђује се према областима, односно дјелатностима које се суфинансирају и према сложености програма или пројеката, а накнада не може бити мања од једне, нити већа од три утврђене најниже плате у Републици.

Право учешћа на конкурс

Члан 54.

- (1) Право учешћа на јавном конкурс из члана 48. став 1. т. 2) и 3) и члана 49. став 1. овог закона имају физичка и правна лица која имају пребивалиште у Републици, односно која су регистрована на територији Републике за обављање културне дјелатности.
- (2) Установе културе чији оснивач је Република немају право учешћа на конкурс.

Утврђивање износа средстава

Члан 55.

(1) Средствима из буџета Републике може се суфинансирати програм или пројекат највише до 80% износа од укупних средстава потребних за његову реализацију.

(2) У појединачним конкурсима за програме и пројекте у области културе и умјетности дефинисаће се минималан и максималан износ којим се може подржати пројекат.

Одлука и уговор о суфинансирању

Члан 56.

(1) Након што је извршила стручно вредновање, Комисија, у писаној форми, Министарству предлаже ранг-листу програма и пројеката за суфинансирање.

(2) Ранг-листа програма и пројеката је јавна.

(3) Рјешење о суфинансирању програма и пројеката доноси министар.

(4) Рјешење министра је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(5) Министар са корисником буџетских средстава (у даљем тексту: корисник) потписује уговор којим се регулишу међусобна права и обавезе.

Намјенско коришћење средстава

Члан 57.

(1) Корисник је дужан да средства уплаћена из буџета Републике користи искључиво за одобрене намјене у реализацији пројекта, а које се посебно дефинишу у уговору.

(2) Корисник је дужан доставити детаљан наративни и финансијски извјештај о реализацији цјелокупног пројекта најкасније мјесец дана од дана завршетка реализације или на начин прецизиран у уговору.

(3) Уколико корисник не достави детаљан наративни и финансијски извјештај у наведеном року или уколико стручна служба Министарства уочи неправилности и нерегуларности у извјештају, Министарство ће тражити поврат средстава у буџет, а корисник нема право аплицирања и суфинансирања наредне три године.

(4) Министарство ће сачинити и објавити листу корисника из става 3. овог члана.

ГЛАВА VII ФИНАНСИРАЊЕ У КУЛТУРИ

Извори финансирања

Члан 58.

Средства за финансирање културне дјелатности и развој културе обезбјеђују се из:

- 1) буџета,
- 2) донација,
- 3) спонзорстава,
- 4) поклона,
- 5) сопствених прихода субјеката који се баве културом,
- 6) међународних фондова,

7) других извора у складу са законом.

Средства из буџета Републике

Члан 59.

(1) Средства за остваривање општег интереса у култури обезбјеђују се у буџету Републике.

(2) Из буџета Републике обезбјеђују се средства за:

- 1) рад и функционисање јавних установа културе чији је оснивач Република,
- 2) суфинансирање инвестиционог улагања у установе културе чији је оснивач Република,
- 3) програмске активности јавних установа културе чији је оснивач Република,
- 4) суфинансирање установа културе чији је оснивач јединица локалне самоуправе по основу матичне дјелатности,
- 5) лична примања запослених у установама културе којима је утврђен статус матичности,
- 6) лична примања запослених у народним библиотекама чији је оснивач јединица локалне самоуправе,
- 7) право на накнаду прописану чланом 25. став 5. овог закона,
- 8) суфинансирање програма и пројеката у култури у складу са чланом 48. овог закона,
- 9) суфинансирање посебних облика подршке у складу са чланом 49. овог закона.

Средства јединица локалне самоуправе

Члан 60.

Средства за остваривање општег интереса у култури, сходно развојном документу културе јединице локалне самоуправе, обезбјеђују се из буџета јединице локалне самоуправе, у складу са законом.

Властита средства

Члан 61.

(1) Установа културе може обезбјеђивати средства из властитих прихода.

(2) Установа културе чији оснивач је Република, обавезно, најкасније до 31. децембра, доставља годишњи извјештај о утрошку властитих средстава и средстава остварених из других извора у складу са чл. 58. и 59. овог закона.

ГЛАВА VIII НАДЗОР

Надзор над примјеном закона

Члан 62.

(1) Управни надзор над примјеном овог закона врши Министарство.

(2) Стручни надзор врши установа културе којој је у складу са посебним законом повјерено вршење надзора.

(3) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона врши републичка управа за инспекцијске послове, посредством надлежног републичког инспектора.

Овлашћења инспектора

Члан 63.

У поступку инспекцијског надзора инспектор је овлашћен да:

- 1) наложи отклањање недостатака насталих неизвршавањем или неправилном примјеном овог закона и подзаконских прописа и аката,
- 2) наложи отклањање појединачних аката који су у супротности са овим законом, подзаконским прописима и актима донесеним на основу Закона,
- 3) наложи поништавање појединачних аката, уколико утврди да су донесени супротно одредбама овог закона, подзаконским прописима и општим актима,
- 4) наложи управном одбору и директору да поништи одлуку која је у супротности са овим законом, подзаконским прописима и другим актима донесеним на основу овог закона,
- 5) предузме и друге мјере и радње за које је овлашћен овим законом или другим законима којим се уређују појединачне дјелатности у култури.

ГЛАВА IX

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Новчане казне за установу културе

Члан 64.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај установа ако не достави годишњи извјештај о утрошку властитих средстава и средстава остварених из других извора (члан 61. став 2).

(2) Новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ казниће се и одговорно лице у установи културе за прекршај из става 1. овог члана.

Новчана казна за оснивача

Члан 65.

Ако установа културе престане да ради због кривице оснивача, оснивач се кажњава новчаном казном од 15.000 КМ, а одговорно лице новчаном казном од 3.000 КМ.

ГЛАВА X

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење подзаконских аката

Члан 66.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

- 1) поступку вођења Регистра умјетника и Регистра стручњака у култури (члан 20. став 7),
- 2) поступку стицања статуса заслужног ствараоца у култури (члан 24. став 4),
- 3) поступку утврђивања статуса репрезентативног струковног удружења и репрезентативног удружења у култури (члан 36. став 2),
- 4) поступку утврђивања услова за спровођење категоризације културно-умјетничких друштава и ансамбала народних игара и пјесама (члан 39. став 9),
- 5) поступку вођења Регистра задужбина у култури (члан 46. став 4),

6) поступку избора и начину суфинансирању програма и пројеката у култури (члан 52. став 4).

Рок за усклађивање

Члан 67.

Правна и физичка лица која се баве културном дјелатношћу дужни су да ускладе своју организацију и опште акте са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Ступање на снагу

Члан 68.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 02/1-021-739/18
4. јула 2018. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине
Недељко Чубриловић